

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 02, lipiec 2020 08:54

Bartłomiej Zydel

Odslony: 952

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie – na wniosek Prokuratora Rejonowego – stwierdził nieważność uchwały postanowienia uchwały Rady Gminy w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku. Zaskarżone postanowienie uchwały brzmiało następująco: osoby utrzymujące zwierzęta domowe są zobowiązane w szczególności do wyprowadzania psów na smyczy, a psów ras dużych lub należących do ras agresywnych także w kagańcu; zwolnienie psa ze smyczy dopuszczalne jest tylko w miejscach mało uczęszczanych, pod warunkiem, że pies ma kaganiec, a osoba prowadząca zwierzę ma możliwość pełnej kontroli nad jego zachowaniem.

Sąd na wstępie zwrócił uwagę na konstytucyjną zasadę proporcjonalności. Równocześnie wskazał, że podstawowy cel, a zarazem dyrektywa interpretacyjna, którą trzeba uwzględnić przy stosowaniu przepisów odnoszących się do zwierząt, w tym przepisów ustawy o ochronie zwierząt oraz przy kształtowaniu prawnej sytuacji zwierząt w innych aktach prawnych, zawarta została w art. 1 ust. 1 ww. ustawy, który stanowi, że zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę. Jak wskazał WSA, z przepisu tego wynika, że każde zwierzę ma prawo oczekiwać od ludzi należytego zrozumienia, zgodnego z normami obyczajowymi traktowania, a nawet szacunku, a wszelkie środki prawne, podejmowane w stosunku do zwierząt powinny mieć na względzie ich dobro, a przede wszystkim prawo do istnienia.

Zdaniem WSA jako sprzeczne z powyższymi normami należało ocenić wprowadzenie bezwarunkowego wymogu wyprowadzania wszystkich psów na smyczy, a w przypadku psów ras dużych lub należących do ras agresywnych także w kagańcu, jak również dopuszczenie zwolnienia psa ze smyczy wyłącznie w miejscach mało uczęszczanych i pod warunkiem, że pies ma kaganiec, a osoba prowadząca zwierzę ma możliwość pełnej kontroli nad jego zachowaniem. Taki zapis wprost narusza zasadę proporcjonalności – stwierdził Sąd. Ponadto w jego ocenie delegacja ustawowa zawarta w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zobowiązuje rady gmin do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta w taki sposób, by osiągnąć skutki wyznaczone przez cele określone przez ustawodawcę tj. ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi. Zdaniem WSA dla osiągnięcia wyszczególnionych w ustawie celów nie ma potrzeby wprowadzania aż tak rygorystycznych i bezwzględnych wymogów.

Jak zauważył WSA – w świetle poglądów zawartych w literaturze – prawidłową redakcją przepisu uchwały realizującego upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. byłaby treść przewidująca wyjątki uzasadniające odstępianie od obowiązku wyprowadzania psów na smyczy i w kagańcu, a wynikające z rasy, uwarunkowań behawioralnych, wieku, stanu zdrowia i cech anatomicznych. Brak takich rozróżnień w postanowieniu zaskarżonego regulaminu dyskwalifikuje wskazane regulacje, czyniąc je istotnie sprzecznymi z powołanymi przepisami prawa – orzekł Sąd.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 16 czerwca 2020 r., II SA/Kr 518/20

Źródło: [CBOSA](#)